

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Sergiu Arnăut

(art. 326 alin. (1)-(3) Cod penal)

(Dosarul nr. 1ra-449/24)

(1-19021390-01-1ra-08042024)

Recurs depus după 01 septembrie 2023; Recurs bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) CPP vădit neîntemeiat, deoarece nu explică în genere de ce interpretarea legii din decizia instanței de apel este contrară jurisprudenței uniforme a CSJ și de ce aprecierea probelor dată de instanța de apel este irațională.

15 ianuarie 2025

Au judecat anterior cauza judecătorească

Prima instanță – Ghenadie Eremciuc

Instanța de apel – Ion Talpă, Oxana Mironov, Svetlana Șleahțițchi

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Sergiu Arnăuț,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Lilia Roic-Botezatu,

Vladislav Gribincea, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Sergiu Arnăuț s-a născut în 1959 în r-nul Telenеști. El, fiind judecător la Curtea de Apel Chișinău, a fost acuzat de patru episoade de trafic de influență.

2. Sergiu Arnăuț a fost apărat de avocatul Vasile Foltea.

3. La 02 martie 2017, Valerian Mînzat a depus un autodenunț în care recunoaște că, în anul 2014, a săvârșit infracțiuni de corupere activă și pasivă, precum și trafic de influență, împreună cu judecătorul Sergiu Arnăuț. Ultimul, în schimbul unor sume de bani, ar fi influențat unii judecători ai Curții de Apel Chișinău pentru a obține trei decizii favorabile SA „Moldovagaz” și întreprinderilor afiliate acestei companii, pe care Mînzat le reprezenta (f.d. 5-8, vol. 1).

4. La 30 martie 2017, în baza denunțului depus pe 02 martie 2017, Procurorul General, Eduard Harunjen, a pornit urmărirea penală (nr. 2017978112) privind învinuirea lui Sergiu Arnăuț în baza art. 324 alin. (3) lit. a) și art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal (f.d. 1-3, vol. 1).

5. La 08 aprilie 2017, Valerian Mînzat a depus un alt autodenunț în care recunoaște că, în toamna lui 2015 - primăvara lui 2016, el i-a dat lui Sergiu Arnăuț 20.000 de euro pentru a influența judecătoria Curții de Apel Chișinău care examinau apelul într-o cauză penală pornită împotriva sa în baza 190 alin. (5) și art. 361 alin. (2) Cod penal. Banii au fost transmiși pentru aplicarea unei pedepse mai blânde, neprivativă de libertate (f.d. 14-12, vol. 1). Valerian Mînzat a depus și o cerere la Procuratura Anticorupție, solicitând să fie recunoscut ca parte vătămată și civilă și să se încaseze în favoarea sa de la Sergiu Arnăuț 20.000 de euro (f.d. 55, vol. 1).

6. La 10 aprilie 2017, în baza denunțului din 08 aprilie 2017, a fost pornită urmărirea penală nr. 2017978125 pentru învinuirea lui Sergiu Arnăuț în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal (f.d. 11-12, vol. 1). În aceeași zi, cauzele penale nr. 2017978112 și nr. 2017978125 au fost conexe într-o singură procedură, cu numărul 2017978112 (f.d. 19-20, vol. 1).

7. La 10 mai 2017, a fost adoptată ordonanța de refuz al începerii urmăririi penale în privința lui Valerian Mînzat pentru „corupere activă” și „trafic de influență”, din cauza autodenunțului din 08 aprilie 2017 (f.d. 16-18, vol. 1). Ordonanța mai menționa că, la 15 iunie 2016, în registrul CNA de evidență a

sesizărilor, cu nr. 449, a fost înregistrat demersul SIS privind preținsele acțiuni ilegale ale avocatului Valerian Mînzat, care ar fi încercat să influențeze instanțele de judecată pentru achitarea sa în cauza penală aflată pe rol la Curtea de Apel Chișinău. Conform sesizării, Mînzat ar fi contractat serviciile juridice ale unui avocat cu conexiuni în justiție pentru influențarea unui alt judecător al Curții de Apel Chișinău, M.C.. La 26 iulie 2016, a fost refuzată pornirea urmăririi penale în baza demersului SIS, din motiv că nu există fapta infracțiunii (f.d. 54-55, 59 vol. 7). Ca urmare a denunțului din 08 aprilie 2017, în aceeași zi, procurorul Mariana Leahu a anulat ordonanța din 26 iulie 2016.

8. La 27 iulie 2018, cauza penală a parvenit la Judecătoria Chișinău. Prin [încheierea din 05 octombrie 2018](#), la cererea lui Sergiu Arnăut, Curtea Supremă de Justiție, a dispus strămutarea cauzei la Judecătoria Bălți.

9. În prima instanță, cauza a fost examinată în procedură generală. Prin sentința din 07 noiembrie 2022, Sergiu Arnăut a fost achitat pe toate capetele de acuzare, deoarece nu erau întrunite elementele infracțiunilor incriminate.

10. La 05 decembrie 2023, Curtea de Apel a admis apelul procurorului, a casat hotărârea în latura penală și a rejudecat cauza. Instanța l-a achitat din nou pe Sergiu Arnăut pe toate capetele de acuzare, deoarece nu a fost constatată existența infracțiunii. Decizia motivată a fost pronunțată pe 30 ianuarie 2024.

11. Pe 20 martie 2024, procurorul Inga Pascari, din Procuratura de Circumscripție Bălți, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare.

12. Urmărirea penală a fost începută la 30 martie 2017. Prima instanță a examinat cauza în perioada 23 octombrie 2018 – 07 noiembrie 2022. Instanța de apel a judecat cauza în perioada 13 decembrie 2022 – 05 decembrie 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 08 aprilie 2024.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

13. Sergiu Arnăut, în calitate de judecător al Curții de Apel Chișinău, a fost acuzat de trafic de influență în trei cauze civile, nr. 2e-99/14, 2e-149/14 și 2e-194/14. Sergiu Arnăut a pretins că poate influența judecătorii care examinau cauzele. Potrivit acuzării, Sergiu Arnăut ar fi pretins și primit de la Valerian Mînzat (reprezentantul SA „Moldovagaz”) câte 50.000 de lei pentru fiecare cauză, pentru ca Curtea de Apel Chișinău să adopte hotărâri favorabile SA „Moldovagaz” și societăților asociate acesteia. Evenimentele ar fi avut loc în 2014. Curtea de Apel Chișinău a adoptat hotărâri favorabile SA „Moldovagaz”. Faptele date au fost calificate în baza art. 326 alin. (1) și (2) lit. d) Cod penal.

14. Sergiu Arnăut a mai fost învinuit de trafic de influență în contextul unui dosar

penal ce îl viza pe Valerian Mînzat. La 07 mai 2015, ultimul a fost condamnat în prima instanță la nouă ani de închisoare pentru escrocherie. Conform acuzaării, în toamna anului 2015, Mînzat i-ar fi cerut ajutorul lui Sergiu Arnăuț pentru a obține o pedeapsă non-privativă de libertate la Curtea de Apel Chișinău. Arnăuț ar fi pretins și acceptat în 2016 suma de 20.000 de euro, afirmând că poate influența judecătorii pentru a obține soluția dorită de Mînzat. Totuși, la 05 aprilie 2017, instanța de apel a menținut sentința privativă de libertate. Acțiunile lui Sergiu Arnăuț au fost calificate în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

b. Probatoriul

15. Acuzația se bazează în principal pe declarațiile lui Valerian Mînzat. Acesta a fost reținut de procurorii anticorupție la 02 februarie 2017 într-o altă cauză penală, în care era acuzat de extorcarea a 20.000 de euro pentru urgentarea transferării unui deținut din Federația Rusă în Republica Moldova.

16. La 02 martie 2017, Mînzat a explicat procurorilor anticorupție că, în anul 2014, în calitate de reprezentant legal al SA „Moldovagaz”, a solicitat ajutorul judecătorului Curții de Apel Chișinău, Sergiu Arnăuț, pentru a obține hotărâri favorabile SA „Moldovagaz” și societăților asociate acesteia. În anul 2014, Curtea de Apel Chișinău a adoptat trei hotărâri favorabile, iar Mînzat a transmis de două ori inculpatului câte 50.000 de lei pentru aceasta. Pentru al treilea dosar el nu a achitat alți 50.000 de lei, deoarece SA „Moldovagaz” avea datorii față de el. Pentru a ascunde scopul real al plăților, Mînzat a încheiat mai multe contracte de prestare a serviciilor juridice, fiecare cu valori mici, cu mai multe întreprinderi afiliate „Moldovagaz”. Banii ar fi fost transmiși direct lui Arnăuț în numerar, o dată lângă Centrul Opel de la Poșta Veche, regiune în care locuia judecătorul, și o dată lângă sediul Curții de Apel Chișinău de pe Bulevardul Ștefan cel Mare din Chișinău (f.d. 35-39, vol. 1). Potrivit lui Mînzat, Alexandr Gusev, Președintele SA „Moldovagaz”, și Radu Mandraburcă, șeful direcției juridice a SA „Moldovagaz”, cunoșteau despre necesitatea transmiterii banilor către judecător, însă pentru Gusev era important că să obțină soluții favorabile SA „Moldovagaz”.

17. La 08 aprilie 2017, Valerian Mînzat a mai declarat procurorilor că, după ce, la 07 mai 2015, el a fost condamnat de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, la nouă ani de închisoare pentru escrocherie, acesta a apelat din nou la Arnăuț pentru a-l ajuta să obțină o soluție neprivativă de închisoare în Curtea de Apel Chișinău. Arnăuț i-a solicitat suma de 20.000 de euro pentru aceasta. Mînzat a împrumutat acești bani de la Dorin Brumărel, explicându-i că banii trebuie oferți judecătorilor de la Curtea de Apel Chișinău. După ce a primit banii de la Brumărel, în februarie 2016, Mînzat s-a întâlnit cu inculpatul și i-a transmis cei 20.000 de euro, în bancnote de 50 de euro, care au fost puse într-o pungă albă. Punga cu bani a fost transmisă într-un automobil BMW condus de judecător, fiind plasați de Mînzat în torpedoul mașinii. Arnăuț l-a asigurat că totul va fi rezolvat favorabil, menționând că a discutat deja cu alți judecători despre cazul său. Totuși, la 05 aprilie 2017, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul său și a menținut sentința privativă de libertate (44-46,

vol. 1).

18. După 08 aprilie 2017, întâlnirile dintre Mînzat, Arnăuț și alte persoane au fost documentate de către angajații Centrului Național Anticorupție (CNA), care au înregistrat discuțiile. Din acestea rezultă că Arnăuț nu dorește să vorbească cu Mînzat și nu recunoaște primirea banilor. De asemenea, a fost înregistrată și o întâlnire între Mînzat și primarul satului Brăviceni, Vladimir Cociorvă, în care Mînzat i-a povestit acestuia despre plata de 20.000 de euro către Arnăuț. Cociorvă a dorit să ajute, iar după întâlnirea sa cu Arnăuț, l-a sunat pe Mînzat pentru a-i transmite că judecătorul i-a spus că nu are nimic de transmis și că nu mai trebuia deranjat. Ulterior, Mînzat a continuat încercările de a-l contacta pe Arnăuț, trimițând mesaje și apelându-l telefonic. La 18 mai 2017, Mînzat a primit un apel de la un număr necunoscut (...867), în care o persoană i-a scris să nu-l mai deranjeze și să nu mai contacteze familia acestuia. Pe 18 și 19 mai 2017, Mînzat a încercat din nou să sune la același număr, dar nu a primit răspuns (f.d. 49-51, 52-53, 66-67, vol. 1). Referitor la episoadele menționate în para. 16, acuzarea s-a bazat și pe declarațiile martorilor Irina Selevestru, Radu Mandraburca, Nicolai Raileanu și Victor Parlicov, care au confirmat faptul că Valerian Mînzat a reprezentat interesele SA „Moldovagaz” precum întreprinderile afiliate acesteia, câștigul litigiilor respective fiind o prioritate pentru Gusev (f.d. 97-98, 101- 103, 104-105, 106-107, vol.1). Martorii Maxim Timciuc și Dumitru Spiceac au confirmat că l-au dus de câteva ori pe Mînzat la Poșta Veche, lângă Centrul Opel. Mînzat a ieșit din automobil pentru 10-15 min, însă nu cunosc cu cine Mînzat s-a întâlnit acolo (f.d. 68-70, vol. 1).

19. În ceea ce privește episodul menționat în para. 17, acuzarea s-a bazat și pe declarațiile martorului Dorin Brumărel, care a confirmat că Mînzat i-a cerut 20.000 de euro cu împrumut, menționând după ce a fost eliberat din arest în anul 2017 că i-a transmis judecătorilor Curții de Apel (fără a menționa nume) și că a rămas fără bani și cu problema sa nerezolvată (f.d. 72-74, vol.1). Martorii Andrei Cociorvă și Vladimir Cociorvă au afirmat că Mînzat le-a spus că a dat bani judecătorului Arnăuț pentru soluționarea unei chestiuni, iar Arnăuț refuza să returneze suma. Vladimir Cociorvă a mai declarat că, la 01 mai 2017, a avut o întâlnire cu Arnăuț, iar ultimul i-a comunicat că nu a luat bani de la Mînzat și că este urmărit de CNA. Arnăuț de asemenea l-a rugat de câteva ori să vorbească cu Mînzat că acesta să nu mai vină la domiciliul său și să-l lase în pace, deoarece anterior el i-a făcut cunoștință lui Mînzat cu Arnăuț (f.d. 78-79, 83-84, vol. 1). Vladimir Cociorvă a decedat la etapa judecării cauzei, iar declarațiile acestuia de la etapa urmăririi penale au fost date citirii.

20. Martorul Vitalie Balinschi a declarat că, în septembrie 2017, el a fost telefonat de către Valerian Mînzat cu rugămintea de a se apropia la Sergiu Arnăuț pentru a lua „ceva” de la aceasta și să transmită ce a luat unei persoane apropiate lui Mînzat. El a telefonat-o pe fosta soție a lui Arnăuț, pe care o cunoștea. Aceasta i-a transmis telefonul lui Arnăuț, iar ultimul i-a comunicat că nu vrea să audă de Mînzat și a închis telefonul (f.d.87-88, vol.1). De asemenea, Natalia Lazarev, asistenta judiciară care colabora ocazional cu inculpatul, a declarat că, la începutul

lunii aprilie 2017, Mînzat i-a spus că a dat 20.000 euro lui Arnăut pentru a-și rezolva la Curtea de Apel Chișinău problema cu condamnarea penală. Numărul de telefon (.....867) nu îl cunoaște, și deși procurorii susțin că a fost apelat de pe acel număr pe 19 mai 2017, în lista sa de apeluri o asemenea conversație nu este înregistrată (f.d.91-94, vol.1). Și judecătorul D.M. a declarat că, pe 19 mai 2017, nu a fost sunat de pe numărul de telefon (.....867).

21. La 20 mai 2017, a fost examinat telefonul mobil de model „iPhone 7 Plus” aparținând lui Valerian Mînzat. În urma analizei acestuia, a fost stabilit că Mînzat a fost apelat pe 18 mai 2017, ora 12.10, de pe numărul de telefon (.....867), iar conversația a durat 64 de secunde. Mînzat pretinde că numărul de telefon (.....867) îi aparține lui Arnăut. După acest apel, Valerian Mînzat a apelat pe 18 și 19 mai 2017 numărul de telefon (.....867) de mai multe ori, însă la sunete nu a răspuns nimeni. După apelurile lui Mînzat, de pe numărul de telefon (.....867) a fost trimis un mesaj în adresa lui Mînzat „Eu doar te-am prevenit sa nu ma mai suni, sau tu nu înțelegi”. După ce a primit mesajul, Mînzat a răspuns prin două mesaje din care rezultă că este indignat că a fost condamnat la închisoare și că solicită să-i fie întorși banii. Nu a urmat niciun răspuns la acele mesaje. Telefonul mobil a fost transmis pentru examinare de către Mînzat și restituit acestuia după examinare (f.d. 135-141, vol. 1).

22. Un proces-verbal din 26 mai 2017 documentează ridicarea descifrărilor mesajelor text și convorbirilor telefonice de la numărul 068851000 (utilizat de Valerian Mînzat) și numărul (.....867). Potrivit acestuia, numărul (.....867) a fost activ doar în perioada 18-21 mai 2017 și a fost folosit din sectorul Botanica, din regiunea Curții de Apel Chișinău. Numărul (.....867) ar fi fost apelat în acele zile și de Vladimir Cociorvă și de fiul inculpatului. De pe numărul (.....867) a fost telefonată pe 19 mai 2017 Natalia Lazarev, și judecătorul D.M.. Informațiile au fost stocate pe un suport electronic de tip CD Orange, cu numărul 3047/17 (f.d. 191-195, vol. 1).

23. Un alt proces-verbal, din 07 septembrie 2017, documentează interceptarea și înregistrarea comunicărilor dintre Valerian Mînzat și mai multe persoane, inclusiv Sergiu Arnăut, Tatiana Arnăut, Andrei Cociorvă și Vladimir Cociorvă.

Discuția din 06 aprilie 2017 (avută la poarta locuinței inculpatului) între „A” (Sergiu Arnăut) și „V” (Valerian Mînzat): Această convorbire reflectă o tensiune între cei doi, în legătură cu o problemă nerezolvată. Mînzat încearcă să discute despre o chestiune veche, dar Arnăut refuză să continue conversația, cerându-i lui Mînzat să plece, iar Mînzat exprimă nemulțumirea că nu se lămurește cu privire la o datorie, insistând că are și el probleme personale de rezolvat.

Discuția din 19 aprilie 2017 (efectuată într-un local) între „A” (Andrei Cociorvă) și „V” (Valerian Mînzat): Mînzat întreabă dacă Andrei Cociorvă a discutat recent cu Arnăut despre niște bani pe care îi așteaptă, iar Cociorvă răspunde că nu a avut nicio discuție cu Arnăut. Mînzat exprimă frustrare, menționând că Arnăut pare să

evite contactul cu el.

Discuția din 26 aprilie 2017 (efectuată într-un local) între „V” (Valerian Mînzat) și „C” (Vladimir Cociorvă): Mînzat discută despre suma de 20.000 de euro pe care ar fi transmis-o lui Arnăut. Mînzat își exprimă frustrările față de Arnăut, care, deși l-a ajutat în trecut, acum refuză să-i returneze banii. Cociorvă îi oferă sprijin, sugerând să se întâlnească cu Arnăut pentru a discuta despre restituirea sumei.

Discuția din 16 mai 2017 (avută la poarta locuinței inculpatului) între „V” (Valerian Mînzat) și „A” (Tatiana Arnăut): Mînzat îi cere lui Tatiana Arnăut să-i transmită lui Sergiu Arnăut că l-a căutat și l-a rugat să-i returneze banii (f.d. 96-102, vol. 5).

24. La 26 septembrie 2017, a fost percheziționat domiciliul lui Nicu Arnăut, fiul inculpatului, autorizată de Judecătoria Chișinău. În urma percheziției, au fost ridicate 70.600 de lei, 5.740 de euro și 1.810 de dolari americani, cartele SIM de diverse tipuri, telefoane mobile, inclusiv un iPhone și mai multe telefoane Nokia, precum și stick-uri de memorie. Aceste stick-uri au fost examinate, dar nu au oferit informații relevante pentru caz (f.d. 184-224, vol. 7).

25. În ședința de judecată, Sergiu Arnăut a negat acuzațiile de corupție. El a recunoscut că l-a cunoscut pe Valerian Mînzat în contextul unor procese anterioare. Prima dată el l-a cunoscut în anul 2012 sau 2013, când Mînzat i-a fost prezentat de Vladimir Cociorvă. El nu s-a mai întâlnit cu Mînzat până în aprilie 2017, când Mînzat a apărut lângă mașina lui, comportându-se ciudat. Mînzat a încercat să ia legătura cu dânsul și familia acestuia, fiind văzut frecvent pe strada pe care domicilia. Între 2014 și decembrie 2017, nu a avut discuții telefonice cu Mînzat, nu i-a trimis mesaje și nu a utilizat numărul de telefon (.....867). El a negat primirea tranșelor de 50.000 de lei și influențarea judecătorilor în cele trei cauze în care era implicată S.A. „MoldovaGaz”. Din sesizarea SIS din 28 aprilie 2016, care menționa o infracțiune de trafic de influență pregătită de Mînzat, rezulta dorința și posibilitatea de influențare a unui alt judecător, M.C., care a examinat unele din cauzele în care era implicată S.A. „MoldovaGaz”. Dacă Mînzat avea acces direct la acel judecător, nu mai era necesar să-l implice pe el. În perioada 06 aprilie - 16 mai 2017, Mînzat a încercat să-l contacteze. CNA l-a folosit pe Mînzat pentru a crea probe false, inclusiv simularea apelurilor telefonice de la un număr fals (.....867). Interceptările convorbirilor efectuate de la acest număr au fost distruse, împiedicându-l să demonstreze dincolo de orice dubiu că nu folosea acel număr de telefon. El consideră că acuzațiile împotriva sa sunt nefondate și că acțiunile procurorului și ale CNA sunt motivate politic, legate de Partidul Democrat și Vlad Plahotniuc.

26. În ședința de judecată martorul Valerian Mînzat a reiterat declarațiile date la etapa urmăririi penale. El a mai menționat că procurorii anticorupție nu i-au promis o pedeapsă non privativă de libertate în schimbul denunțului împotriva lui Arnăut. El nu a putut răspunde la întrebarea dacă a fost presat și i s-a aplicat forța fizică ca

să depună declarații împotriva inculpatului. Pe 02 martie 2017, când a făcut primul denunț, el nu se afla în detenție. A menționat că înregistrările realizate după 05 aprilie 2017 nu au fost efectuate cu mijloace personale, ci doar cu tehnica CNA. Cererea sa din 29 martie 2018, prin care a refuzat să fie transferat dintr-un Penitenciar în altul se datora faptului că el a fost bătut în subsolul Penitenciarului 13, iar el a refuzat să fie audiat suplimentar pe cauza penală inițiată în februarie 2017 împotriva sa. El a declarat că cu Arnăuț a comunicat de pe mai multe numere de telefoane. Referitor la influența lui Gusev, a afirmat că acesta era o persoană de influență care îi putea indica ce cauze civile să aducă în favoarea SA „Moldovagaz”. A menționat că Gusev era conștient că, pentru câștigarea acestor cauze, erau necesare sume bănești, în formă de mită pentru judecătorul Sergiu Arnăuț. Pe lângă judecătorul Arnăuț, el a depus denunțuri și împotriva altor judecători, inclusiv unul de la Curtea de Apel Chișinău și doi din raioane. A menționat că informațiile despre aceștia erau confidențiale, dar se pare că nu toate denunțurile sale au dus la acțiuni legale. În ceea ce privește numerele de telefon, a afirmat că Sergiu Arnăuț avea două numere, inclusiv numărul de telefon (.....867). El a declarat că a fost sunat de Arnăuț de pe ultimul număr de telefon. (f.d.169-173, 186-191, 195-205, 208-215, 224- 228 vol. 12, f.d. 24, 27 vol.13).

27. În instanța de judecată martorii Victor Parlicov, Radu Mandraburca și Irina Selevestru au adus informații detaliate despre conflictele legale și relațiile dintre ANRE, SA „Moldovagaz”. Victor Parlicov, fost director al ANRE între 2010 și 2014, a avut de-a face cu peste 100 de acțiuni în instanță inițiate de SA „Moldovagaz”, inclusiv șapte acțiuni personale împotriva sa. Conflictul a început în 2011, când ANRE a refuzat să includă anumite pierderi de gaze în tarife. Parlicov a câștigat majoritatea litigiilor, dar a exprimat obiecții față de un caz. Deși nu a avut dovezi clare privind corupția judecătorilor, Parlicov a menționat dificultăți în modul în care instanțele au tratat cazul său. Radu Mandraburca a declarat că SA „Moldovagaz” a început colaborarea cu Valerian Mînzat în 2013. El a transferat toate dosarele de apărare a reputației companiei către Mînzat, inclusiv cele legate de ANRE. Mînzat raporta direct președintelui Gusev. Colaborarea cu Mînzat s-a încheiat în 2015, după condamnarea acestuia. Irina Selevestru a menționat că, deși a avut atât câștiguri, cât și pierderi în litigii, toate cele trei dosare au fost pierdute în instanța supremă. Selevestru a precizat că nu a discutat cu Mînzat despre relații personale cu judecătorul Arnăuț și nu a avut informații despre mită sau scheme de corupție implicând SA „Moldovagaz” (f.d.235-237, 243-246, vol.12, f.d. 14-17, vol.13).

28. Martorul Dorin Brumărel a reiterat în instanța de judecată declarațiile date la urmărirea penală. El a împrumutat lui Mînzat suma de 20.000 de euro, la insistențele acestuia. După ce Valerian Mînzat a fost reținut de CNA, Mînzat i-a zis că cu suma dată urma să-și hotărască întrebarea. Atunci când a primit banii, Valerian Mînzat nu a pomenit despre Sergiu Arnăuț (f.d.10-13, vol.13).

29. Martorul Nicu Arnăuț a declarat că îl cunoaște pe Valerian Mînzat din oraș,

fără a avea relații strânse, și că s-au întâlnit ocazional în ultimii cinci ani. Nu a discutat cu Mînzat despre tatăl său, Sergiu Arnăuț. A aflat că Mînzat este avocat din rețelele sociale. El a subliniat că tatăl său folosește doar două numere de telefon și că nu recunoaște numărul (.....867). El a mai declarat că nu a avut nicio discuție telefonică de pe acest număr și că pretinsa conexiune din 2017 ar putea fi falsificată, explicând că apelurile cu tatăl său de regulă durează foarte puțin. În perioada 2014-2017, tatăl său venea acasă ocazional (f.d. 40-44, vol.13).

30. În instanța de judecată a fost audiat specialistul Grigore Nacu (Orange Moldova). Nacu a declarat că în 2017 numărul de telefon (.....867) era o cartelă prepay, iar utilizatorul ei nu era cunoscut. În luna mai 2017, SA „Orange” nu înregistra anumite bipuri, ceea ce putea afecta lista descifrărilor apelurilor de intrare și ieșire, și a subliniat că este posibil ca un abonat să primească un bip care să nu fie reflectat în aceste descifrări. Nacu a explicat că numerele prepay devin inactive după patru-șase luni de neutilizare. La întrebarea dacă poate stabili cine a fost inițiatorul primului apel/SMS din 18 mai 2017, Nacu a răspuns că nu poate determina cu certitudine inițiatorul apelului (f.d. 165-166, vol.13).

31. Martorul Cristina Furdui, a afirmat că Valerian Mînzat este fostul ei concubin. Ea nu îl cunoaște pe Sergiu Arnăuț și nu a expediat niciodată SMS-uri de pe telefonul lui Mînzat. Ea nu cunoaște numărul de telefon (.....867).

c. Poziția apărării

32. Apărarea a susținut că declarațiile lui Valerian Mînzat nu sunt credibile, fiind obținute în urma presiunilor organului de urmărire penală. Ea de asemenea a atras atenția că nu există probe obiective care ar confirma comiterea infracțiunilor incriminate inculpatului, iar poziția acuzării este contradictorie și afectată de vicii de procedură.

33. La 29 martie 2018, Valerian Mînzat a refuzat să fie escortat și să participe la acțiuni procesuale, invocând exercitarea presiunilor asupra sa (f.d. 63-64, vol. 1). În ziua următoare, Mînzat și-a dat consimțământul pentru cooperarea cu CNA și procurorii, inclusiv pentru interceptarea convorbirilor sale telefonice și acumularea de informații secrete (f.d. 21, vol. 5). În denunțul inițial, depus la 02 martie 2017, Mînzat nu a menționat despre oferirea celor 20.000 de euro, chiar dacă, potrivit acuzării, aceștia au fost transmiși încă în februarie 2016. Mînzat menționează despre această sumă în al doilea denunț, făcut la 08 aprilie 2017. Organul de urmărire penală a omis să analizeze sesizarea SIS din 2016, care semnală o posibilă mituire de către Valerian Mînzat a fiului unui judecător de la Curtea de Apel Chișinău, M.C., nu a inculpatului, ceea ce sugerează că direcția inițială a investigației a fost deviată (f.d. 16-18, vol. 1).

34. Interceptările convorbirilor telefonice și monitorizarea vizuală a lui Sergiu Arnăuț în perioada 01 aprilie - 17 mai 2017 nu au identificat nicio interacțiune între acesta și Valerian Mînzat (f.d. 33-51, vol. 5; f.d. 47-54, vol. 6). În același timp, la 18 septembrie 2017, datele care conțineau interceptări telefonice au fost distruse cu

o rapiditate nejustificată și fără o explicație plauzibilă, ce ridică îndoieli asupra legitimității acestei acțiuni (f.d. 57-62, vol. 6). Răspunsurile furnizate de operatorii de telefonie mobilă scot în evidență multiple erori și omisiuni. Numărul de telefon (.....876) a fost asociat în mod greșit lui Sergiu Arnăut. Cartela SIM (.....867) nu era înregistrată pe numele unei persoane și a fost utilizată în două dispozitive diferite (IMEI: 91147230614003 și 91147230614004). SA „Orange Moldova” a confirmat că nu există nicio asociere directă între acest număr și Sergiu Arnăut. Moldcell a precizat că acest număr era unul fals (f.d. 152-153, vol. 13; f.d. 182-187, vol. 13).

35. Percheziția efectuată la domiciliul lui Nicu Arnăut pe 27 septembrie 2017 a dus la confiscarea unor obiecte, printre care și legitimația judecătorului Sergiu Arnăut. Având în vedere că acțiunea viza indirect un judecător, era necesară obținerea prealabilă a autorizației Consiliului Superior al Magistraturii (CSM). Absența acestei autorizații ridică întrebări serioase cu privire la legalitatea percheziției (f.d. 184-187, vol. 7).

36. În ceea ce privește primele trei capete de acuzare, inculpatul a participat doar la soluționarea uneia dintre cele trei cauze civile, menținând hotărârea primei instanțe. Într-o altă cauză, de asemenea a fost menținută hotărârea primei instanțe de un complet din care inculpatul nu a făcut parte, iar în a treia cauză hotărârea judecătorească a fost în defavoarea Moldovagaz (f.d. 113, vol. 2).

d. Sentința

37. Prin [sentința Judecătoriei Bălți](#), sediul Central, din 7 noiembrie 2022, Sergiu Arnăut a fost achitat pe toate capetele de acuzare, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii. Totuși, în partea descriptivă a hotărârii instanța a indicat un alt temei de achitare - inculpatul nu a săvârșit infracțiunea. Acțiunea civilă înaintată a fost respinsă ca nefondată.

38. Instanța a subliniat că acuzațiile se sprijină pe denunțurile lui Valerian Mînzat. Primul denunț a ridicat instanței semne de întrebare cu privire la credibilitatea acestuia. Faptele menționate în el au avut loc în 2014. În cauza civilă nr. 2e-194/14, Curtea de Apel, la 10 februarie 2015, a emis o decizie în defavoarea SA „Moldovagaz”, chiar dacă componența completului de judecată l-a inclus pe Sergiu Arnăut; în cauza civilă nr. 2e-99/14, Curtea de Apel, prin decizia din 27 noiembrie 2014, a restituit apelurile declarate din cauza neînlăturării neajunsurilor; în cauza civilă nr. 2e-149/14, Curtea de Apel, prin decizia din 28 ianuarie 2015, a admis apelul lui SA „Moldovagaz”, însă în această cauză Sergiu Arnăut nu a fost parte a completului de judecată. Acuzarea nu a prezentat dovezi concludente că Sergiu Arnăut ar fi primit sumele de bani sau că a fi influențat cele trei decizii. Martorii Radu Mandraburca, Irina Selivestru și Nicolae Răileanu nu au confirmat declarațiile lui Valerian Mînzat, iar alte probe obiective nu au fost prezentate.

39. În ceea ce privește ultimul capăt de acuzare (denunțul din 08 aprilie 2017), el se bazează în mod determinant pe declarațiile lui Valerian Mînzat. Celelalte probe nu confirmă aceste declarații. În cazul lui Valerian Mînzat s-au evidențiat acțiuni

provocatoare, acesta având un rol activ în contactarea judecătorului Sergiu Arnăut. Aceste acțiuni, după depunerea denunțului, constituie o încălcare a interdicției de a utiliza probe obținute prin provocare.

40. Instanța a mai constatat că Valerian Mînzat a confirmat în instanță că a fost supus presiunilor în perioada în care a depus denunțurile împotriva lui Sergiu Arnăut, iar martorul Andrei Cociorvă a declarat în instanța de judecată că Mînzat i-a recunoscut acest fapt. De asemenea, Mînzat a denunțat nu doar pe judecătorul Sergiu Arnăut, ci și alți judecători și procurori, însă doar împotriva lui Arnăut cauza a fost trimisă în instanța de judecată.

41. Instanța de fond a mai notat că, la 30 martie 2017, Valerian Mînzat a fost audiat ca martor, în care el nu comunică nimic despre suma de 20.000 de euro. Martorii Dorel Brumărel, Nicu Arnăut, Andrei și Vladimir Cociorvă, Natalia Lazarev și Vitalie Balinschi nu au confirmat că suma de 20.000 de euro a fost efectiv transmisă lui Sergiu Arnăut. Dorel Brumărel a confirmat că a împrumutat această sumă lui Valerian Mînzat, dar nu a auzit despre Sergiu Arnăut și nu a văzut ca banii să fie transmiși ultimului. Acest fapt nu rezultă nici din rezultatele măsurilor speciale de investigație. Nu au fost prezentate ale dovezi că Sergiu Arnăut a primit vreodată această sumă.

42. Instanța a menționat că au fost efectuate apeluri de la numărul (.....867) în zilele de 18 și 19 mai 2017 către mai mulți abonați: Nicu Arnăut, fiul inculpatului; un judecător la Curtea Supremă de Justiție și Natalia Lazarev, asistent judiciar la Curtea de Apel Chișinău. Aceste apeluri nu oferă dovezi suficiente pentru a constata că numărul de telefon (.....867) a fost folosit de inculpat. Instanța a mai subliniat că, potrivit art. 132/9 alin. (12) și (15) Cod de procedură penală, procurorul Mariana Botezatu a dispus nimicirea a 47 de suporturi de informații, fără ca partea apărării să aibă acces la acestea. Aceasta putea încălca dreptul la un proces echitabil. Versiunea părții apărării, conform căreia înregistrările nimicite ar conține probe de dezvinovățire, a fost acceptată de instanță. Aceste considerații au dus la sesizarea Curții Constituționale, care, prin [hotărîrea](#) sa din 23 septembrie 2021, a declarat neconstituțională o parte din art. 132⁹ alin. (15) Cod de procedură penală.

43. Instanța a respins ca nefondată acțiunea civilă a lui Valerian Mînzat. Instanța a menționat că, în cazul infracțiunilor de corupție, de regulă, nu există victime și nu a fost confirmată transmiterea celor 20.000 de euro.

44. Instanța de apel a respins ca nefondată și plângerea formulată de avocatul Veaceslav Scripnic în numele lui Tatiana Arnăut, privind contestarea percheziției efectuate la domiciliul lui Nicu Arnăut la 26 septembrie 2017, inclusiv ridicarea mijloacelor bănești. Instanța a constatat că percheziția a fost efectuată în conformitate cu legea, pe baza unei ordonanțe motivate și cu autorizarea judecătorului de instrucție, respectând principiul proporționalității și urmărind un scop legitim, cercetarea unei cauze penale de corupție.

e. Apelul

45. La 21 noiembrie 2022, procurorul în Procuratura Anticorupție, Lilia Selevestru, a declarat apel. Procurorul a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare pe toate capetele de acuzare. În ceea ce privește trei capete de acuzare, el a solicitat stabilirea pedepsei cu amendă în mărime de 8.000 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și demnitate publică în organele de drept pe un termen de cinci ani. Iar pe un alt episod, procurorul a solicitat liberarea de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție. Instanța a mai solicitat confiscarea sumelor dobândite ilicit prin trafic de influență.

46. Potrivit apelului, sentința de achitare este nefondată și contradictorie. Instanța a constatat, în partea descriptivă a sentinței, că infracțiunile de care a fost acuzat inculpatul nu au fost comise de acesta, invocând lipsa faptului infracțiunii. Totuși, în partea dispozitivă, instanța l-a achitat pe Sergiu Arnăut deoarece fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii. Potrivit procurorului, instanța nu a justificat adecvat îndoielile sale. Deoarece infracțiunile de corupție se comit adesea în secret, este necesară evaluarea atentă a tuturor probelor. În ceea ce privește primele trei episoade, menționate în primul denunț, instanța a apreciat greșit declarațiile martorilor. Declarațiile lui Valerian Mînzat susțin acuzațiile împotriva lui Sergiu Arnăut. Procurorul contestă argumentul că Arnăut a fost provocat să comită infracțiunea de trafic de influență, afirmând că nu există dovezi în acest sens. Măsurile de investigație au fost legitime. Probele administrate, inclusiv interceptările și declarațiile martorilor, confirmă acuzațiile de trafic de influență.

47. La [05 decembrie 2023, Curtea de Apel Bălți](#) a admis apelul procurorului, a casat hotărârea în latura penală, a rejudecat cauza și l-a achitat din nou pe Sergiu Arnăut pe toate capetele de acuzare, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Decizia motivată a fost pronunțată la 30 ianuarie 2024.

48. Instanța a observat că în sentință existau neconcordanțe. Deși instanța de fond a afirmat că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, ea a conchis în final că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Cele două temeiuri de achitare se exclud reciproc. Din acest motiv a fost admis apelul.

49. Referitor la învinuirea pe cele trei episoade privind SA „Moldovagaz”, instanța de apel a reiterat argumentele instanței de fond. În ciuda declarațiilor lui Mînzat, nu existau dovezi concrete care să susțină afirmația că Arnăut ar fi primit bani sau că ar fi influențat deciziile curții de apel în cele trei cauze civile. Martorii audiați nu au confirmat acuzațiile lui Mînzat. Nu a existat o corelație între acțiunile lui Arnăut și rezultatul proceselor civile. Instanța a decis achitarea lui Arnăut, deoarece nu s-a demonstrat existența faptei infracționale.

50. Referitor la învinuirea pe episodul privind transmiterea celor 20.000 de euro, instanța de apel a decis că acuzațiile împotriva lui Arnăut Sergiu, bazate pe declarațiile lui Valerian Mînzat, nu au fost susținute de probe suficiente. Mînzat a declarat că a transmis 20.000 de euro lui Arnăut pentru a influența o cauză penală,

dar alți martorii audiați nu au confirmat această afirmație. Dorin Brumărel a confirmat că i-a împrumutat bani lui Mînzat, fără a-i fi comunicat că banii vor fi transmiși lui Arnăuț. Andrei și Vladimir Cociorvă au susținut că Mînzat a fost presat să-l acuze pe Arnăuț. Rezultatele măsurilor speciale de investigație nu au confirmat că Sergiu Arnăuț ar fi primit banii. Instanța a considerat că nu există suficiente probe pentru a-l condamna pe Arnăuț pe acest capăt de acuzare, interpretând discrepanțele în probatoriu în favoarea inculpatului.

51. În ceea ce privește procesul-verbal din 07 septembrie 2017 (a se vedea para. 23), frazele extrase erau generale și nu confirmau pretinderea de către Arnăuț sau transmiterea a 20.000 de euro către acesta. Discuțiile dintre Valerian Mînzat și Vladimir Cociorvă nu dovedesc faptul că Mînzat i-ar fi transmis lui Sergiu Arnăuț suma de 20.000 de euro. Mînzat era dotat cu echipament special de către CNA, iar toate declarațiile cu privire la cele 20.000 de euro veneau de la Mînzat. De asemenea, analiza proceselor-verbale din 11 aprilie 2017, 03 și 22 mai 2017 (f.d. 32-51, 63-66, vol.5), privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice a indicat că, deși Valerian Mînzat a intenționat să se întâlnească cu Sergiu Arnăuț, nu au existat dovezi că întâlnirea a avut loc sau că s-a efectuat o transmitere a sumei de 20.000 de euro. Declarațiile lui Mînzat au fost considerate lipsite de credibilitate deoarece acțiunile sale s-au desfășurat sub controlul organelor de urmărire penală. Conținutul convorbirilor înregistrate dintre Valerian Mînzat și Sergiu Arnăuț (f.d. 96-102, vol. 5) de asemenea nu confirmă în mod clar că Sergiu Arnăuț ar fi pretins și ar fi primit bani de la Valerian Mînzat. Ultimul a jucat un rol activ în contactarea lui Sergiu Arnăuț, având inițiativa de a comunica și de a-l urmări. Ulterior, după discuțiile purtate cu colaboratorii din Procuratura Anticorupție și CNA, Mînzat a fost implicat în acțiuni speciale de investigație, a așteptat judecătorul în curtea Curții de Apel Chișinău și a încercat să ia legătura cu membrii familiei acestuia și cu Vladimir Cociorvă.

52. Colegiul penal a concluzionat că lui Sergiu Arnăuț i se impută utilizarea numărului de telefon (.....867) pentru discuții cu martorii D.M. și Natalia Lazarev, însă aceștia au negat orice contact de pe acest număr. Interceptările audio ale convorbirilor de pe numărul de telefon (.....867) au fost distruse fără o justificare clară, ceea ce a împiedicat realizarea unei expertize fonoscopice necesare pentru a identifica utilizatorul numărului. Sergiu Arnăuț a susținut că nu a folosit numărul (.....867). Instanța a constatat, de asemenea, că, pe 18 mai 2017, numărul (.....867) ar fi primit un mesaj de la Vladimir Cociorva, dar nu a putut verifica veridicitatea acestei informații. De asemenea, s-a constatat că cartela SIM asociată cu numărul (.....867) a fost utilizată timp de câteva zile în două dispozitive diferite, ceea ce a generat și mai multe îndoieli asupra autenticității probelor. Această situație a fost tratată în favoarea inculpatului.

53. Instanța de apel a conchis că instanța de fond a respins corect acțiunea civilă intentată de Valerian Mînzat, referitoare la încasarea sumei de 20.000 de euro, din lipsa dovezilor suficiente care să confirme primirea banilor de către inculpat.

f. Recursul

54. La 20 martie 2024, Inga Pascari, procuror în Procuratura de circumscripție Bălți, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare. Procurorul a reiterat argumentele din apel, susținând că instanța a ignorat faptele esențiale și a apreciat greșit probele. Valerian Mînzat a negat acuzațiile că ar fi fost influențat să facă declarații false împotriva judecătorului Sergiu Arnăut, afirmând că nu a avut înțelegeri cu autoritățile pentru a obține o pedeapsă mai ușoară. În timpul audierilor, el a respins ideea că a fost supus relor tratamente în timpul urmăririi penale, iar procurorul a decis, la 17 iunie 2022, să nu inițieze urmărirea penală din lipsă de probe. Procurorul contestă aprecierea declarațiilor martorilor dată de instanța de apel și subliniază relevanța conexiunilor telefonice identificate de CNA, cerând o reevaluare a probelor prezentate.

55. Deși se bazează pe art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, recursul nu menționează în genere sub ce aspect și de ce interpretarea legii din decizia instanței de apel este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

56. Recursul procurorului are 34 de pagini. Dintre acestea, șapte pagini o reprezintă descrierea învinuirii și a soluției instanței de fond și de apel. 23 de pagini reprezintă descrierea mijloacelor de probă, iar argumentele recursului și pretențiile procurorului nu depășesc patru pagini. În cele patru pagini, procurorul își exprimă, prin declarații generale, dezacordul cu neacceptarea probelor acuzării, fără a explica de ce aprecierea probelor dată de instanța de apel este „vădit nerezonabilă”. Mai mult de 90% din cererea de recurs reprezintă o reproducere **fidelă** a cererii de apel.

57. La 08 aprilie 2024, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs. La 02 mai 2027, avocatul Vasile Foltea a depus referință. El a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, deoarece motivele invocate nu se încadrează în art. 427 Cod de procedură penală.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

58. Partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”

59. Articolul 434 Cod de procedură penală prevede următoarele:

„Articolul 434. Limitele judecării recursului

Judecând recursul, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 427.”

60. În perioada relevantă, articolul 326 Cod penal prevedea următoarele:

„Articolul 326. Traficul de influență

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

(1¹) Promisiunea, oferirea sau darea unei persoane, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la alin. (1), pentru aceasta sau pentru o altă persoană, cînd respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, în scopul indicat la alin. (1)

se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

(2) Acțiunile prevăzute la alin. (1) sau (1¹):

...

d) urmate de influența promisă sau de obținerea rezultatului urmărit

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

(3) Acțiunile prevăzute la alin. (1), (1¹) sau (2) săvârșite:

a) cu primirea de bunuri sau avantaje în proporții deosebit de mari;

...

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 7 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 7000 la 12000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

61. Recursul examinat a fost declarat în mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

62. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (*mutatis mutandis* decizia CSJ nr. [1ra-854/2022](#), § 85).

63. Recursul se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) Cod de procedură penală. Deși invocă art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, recurentul nu a motivat în niciun fel această pretenție (a se vedea para. 55). Prin urmare, ea este vădit neîntemeiată (*mutatis mutandis* încheierea CSJ nr. [1ra-1085/2024](#), § 35).

64. Potrivit legii, Curtea Supremă de Justiție poate declara inadmisibil un recurs bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală fără citarea părților în ședință. Conform art. 433 alin. (3) Cod de procedură penală, convocarea părților în ședință este obligatorie doar în cazul recursurilor bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) „considerate admisibile”, adică a recursurilor considerate *prima facie* de către Curtea Supremă de Justiție că ar avea șanse mari de a fi admise (încheierea CSJ nr. [1ra-426/2024](#), § 21).

65. În încheierile nr. [1ra-1085/2024](#) și nr. [1ra-307/24](#), Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Încheierea nr. [1ra-1085/2024](#) menționează următoarele:

„40. Din nota informativă menționată în paragraful 38 rezultă că sintagma „hotărârea arbitrară” urmează a fi definită prin prisma jurisprudenței CtEDO. În jurisprudența sa, CtEDO deseori folosește împreună sintagmele „hotărârea arbitrară” și hotărâre „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”, fără a face o distincție clară între ele. Nota informativă menționează totuși că „la categoria hotărârilor arbitrare ar putea fi atribuite și cele pronunțate cu bună știință contrar legii (în contextul art. 307 Cod penal)”. Rezultă că în cazul hotărârii arbitrare, carența principală vizează încălcarea unei norme legale imperative, adică a unei prevederi normative care nu oferă nicio discreție judecătorului. Lipsa discreției poate rezultă din claritatea textului prevederii normative, fie din practica uniformă și clară de aplicare a normei. Această carență nu se poate datora unei simple greșeli, ci trebuie comisă cu bună știință sau ca urmare a unei erori inexcuzabile. Suntem în prezența unor asemenea situații atunci când instanța de judecată adoptă o hotărâre ce contravine unei norme imperative invocate participanții la proces sau de instanța judecătorească ierarhic superioară, fără a explica convingător de ce nu aplică acea normă.

41. Sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” se referă la aprecierea probatoriului. Pentru admiterea unui recurs în baza acestei sintagme este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții:

- a) hotărârea să se bazeze pe o apreciere eronată a probelor;
- b) aprecierea să fie „vădit nerezonabilă”;
- c) hotărârea contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere.

42. Din paragraful precedent rezultă că nu orice eroare în aprecierea probelor poate de duce la admiterea recursului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

43. Completul nu exclude că o hotărâre judecătorească poate fi atât „arbitrară”, cât și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinate separat.”

66. Recurentul nu susține că decizia instanței de apel este arbitrară, ci că ea se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. În special este vorba despre considerarea drept insuficiente pentru condamnare a declarațiilor lui Valerian Mînzat, a analizei corespondenței de pe numărul de telefon (.....867), precum și a declarațiilor altor martori.

67. Recursul doar prezintă dezacordul procurorului cu aprecierea probelor, fără a explica de ce concluzia cu privire la probatoriu a instanței de apel este irațională. Asemenea recursuri sunt vădit neîntemeiate. Totuși, având în vedere explicarea recentă a sensului temeiului de recurs, natura învinuirii și personalitatea inculpatului, completul va explica în continuare principalele argumente din care pretenția cu privire la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală este vădit neîntemeiată.

68. Instanța de apel a explicat că nu consideră credibile declarațiile lui Valerian Mînzat. Primul denunț a fost depus la Procuratura Anticorupție în următoarea zi după ce Valerian Mînzat refuza să participe la acțiuni de urmărire penală în dosarul penal în care a fost reținut de CNA. În primul denunț, Mînzat nu a menționat nimic despre suma de 20.000 de euro, chiar dacă susține că a transmis-o cu un an înainte de depunerea acestuia. Primul denunț se referă la trei cauze civile, în care inculpatul nu făcea parte din completul de judecată. Nu există nicio probă, cu excepția declarațiilor lui Mînzat, care ar confirma transmiterea de două ori a câte 50.000 de lei inculpatului.

69. Instanța de apel a constatat că nu există probe, cu excepția declarațiilor lui Mînzat, care ar confirma primirea de către inculpat a celor 20.000 de euro, și că aceste declarații nu sunt suficiente pentru condamnare. După ce a făcut al doilea

denunț, Mînzat a mers la domiciliul inculpatului echipat cu dispozitive de înregistrare a sunetului. Din discuțiile înregistrate la domiciliul inculpatului nu rezultă că inculpatul ar fi confirmat primirea banilor de la Mînzat. Din discuțiile avute ulterior și înregistrate de Mînzat cu Vladimir Cociorva rezultă că Mînzat îi comunică lui Cociorva că i-a transmis inculpatului 20.000 de euro. Ulterior, Arnăuț a negat în discuțiile cu Cociorva primirea acestor bani. Instanța de apel a motivat detaliat de ce a conchis că nu a fost dovedită nici folosirea de către inculpat a numărului de telefon (.....867) (a se vedea para. 52).

70. Inculpatul a negat că s-a întâlnit cu Mînzat în zona Centrului Opel. Totuși, două persoane au declarat că Mînzat a fost dus de ele la Centrul Opel în zilele în care Mînzat pretinde că s-a întâlnit cu inculpatul. Cele două persoane nu au declarat că l-au văzut pe inculpat cum s-a întâlnit cu Mînzat acolo. Din discuțiile avute de inculpat cu Veaceslav Cociorva rezultă că inculpatul cunoștea în luna mai 2017 că este urmărit de CNA (a se vedea para. 19). De asemenea, numărul de telefon (.....867) a fost folosit în zona Curții de Apel Chișinău, unde activa inculpatul, iar acest număr de telefon ar fi fost folosit pentru contracte cu persoane cunoscute de inculpat. Totuși, instanța de fond și de apel au pus la îndoială integritatea datelor privind comunicațiile acestui număr de telefon și au criticat distrugerea fără o motivare plauzibilă de către acuzare a datelor privind folosirea acestui număr de telefon până sau după luna mai a anului 2017. Aceste dubii au fost interpretate în favoarea inculpatului.

71. Completul notează că argumentele invocate de prima instanță pentru achitare au fost asemănătoare cu cele invocate de instanța de apel. Procurorul putea prezenta în instanța de apel argumente convingătoare pentru a combate argumentarea primei instanțe, însă nu a făcut-o. De asemenea, procurorul nu a susținut că soluțiile adoptate în cele trei cauze care vizau S.A. Moldovagaz erau arbitrare și nici că a lansat acuzații și împotriva judecătorilor care au soluționat acele cauze. Procurorii nu au susținut nici că cele două dispozitive folosite pentru comunicarea de pe numărul de telefon (.....867) au fost folosite de către inculpat sau persoane apropiate acestuia.

72. Completul nu a constatat că instanța de apel a lăsat fără examinare argumentele esențiale invocate de apelant. Având în vedere motivarea recursului (a se vedea para. 54 și 56) și aspectele menționate în paragrafele precedente, completul nu consideră irațională aprecierea probelor de către instanța de apel atunci când a dispus achitarea inculpatului.

73. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul procurorului Inga Pascari împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Bleșceaga

Judecători

Lilia Roic Botezatu

Vladislav Gribincea